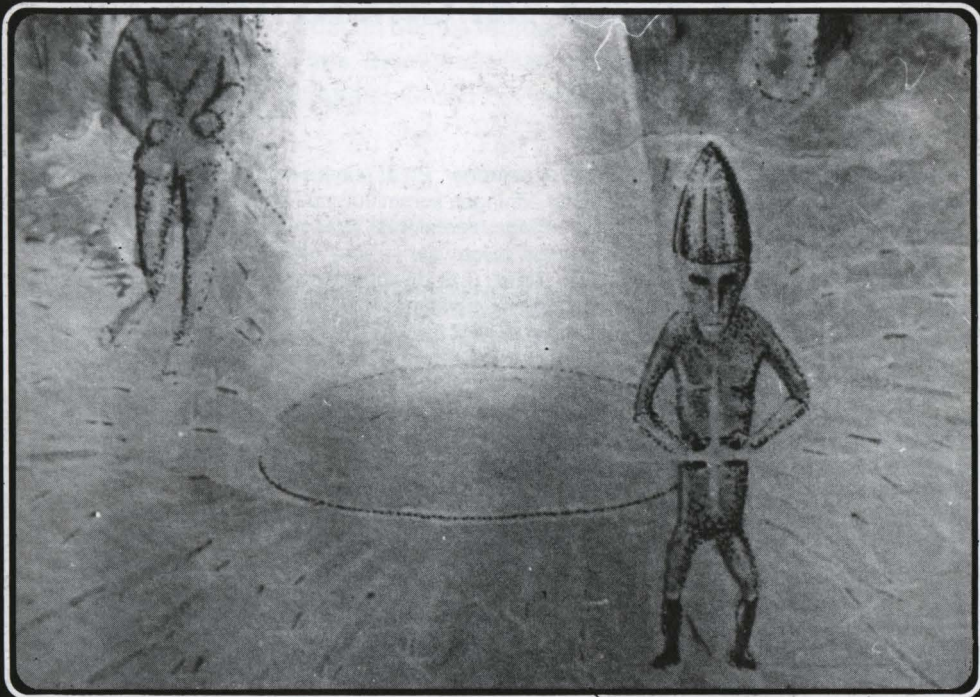

GICOFF

INFORMATION

Nr. 4 1978 – ÅRGÅNG 9

**Möte med märklig varelse:
Ljuset ur lådan pulserade
– Blev de strålskadade?**

KRISSITUATION FÖR GICOFF-INFORMATION

Föreningen GICOFF startades 1969 av 4 personer. Ett år senare kom första numret av GICOFF-Information ut. Sedan dess har tidningen kommit ut med 44 nummer (därav 2 dubbelnummer). Under årens lopp har många medlemmar stött oss genom aktiv medverkan i föreningsarbetet, men det tunga lasset har – som ofta är vanligt i ideella föreningar – dragits av en mindre grupp. Därav 3 av de som startade föreningen. Under de senaste 2 åren har några mycket aktiva medlemmar slutat. Av oss som nu gör tidningen har minst 3 för avsikt att snarast kraftigt dra ner UFO-engagemanget. 10 års aktiv "tjänst" inom UFO-rörelsen sätter sina spår och dessutom finns andra intressen som kräver sin tid.

Om inget radikalt görs kommer därför GICOFF-Information att läggas ned efter sista numret för 1978.

Alla medlemmar inbjudes därför till ett möte för att diskutera den uppkomna situationen. Plats och tidpunkt framgår av särskild ruta på annan plats i tidningen.

I nästa nummer kommer vi att lämna besked om hur det blir med tidningen 1979. I avvaktan på detta besked ber vi er att inte betala in några avgifter för 1979. ■

ORDFÖRANDE:
Sven-Olof Fredrikson

INFORMATION – Göteborg:

Sven-Olof Fredrikson
Stobéegatan 28 B, 416 53 Göteborg
Tfn. 031/21 87 10.

ANNONSER:

Björn Högman
Bergsjösvägen 20, 415 21 Göteborg
Tfn. 031/48 41 12.

RED o ANSVARIG UTGIVARE, LAYOUT:
Björn Högman

PRENUMERATION – DISTRIBUTION:

Jörgen Karlson
Box 3007, 422 03 Hisings Backa

GICOFF
Box 3007
422 03 Hisings Backa

GICOFF-Information utkommer med 6 nr/år. Medlemskap (där pren. ingår) 75 kr/år.
Enbart prenumeration 45 kr. Postgiro 42 85 03-7.

Annonsspriser: 1/1-sida: 295 kr, 1/2: 170 kr, 1/4: 95 kr, 1/6: 70 kr, 1/8: 55 kr.
Kraftig rabatt vid återkommande annonsering.

EFTERTRYCK FÖRBJUDES utan särskilt medgivande.

INNEHÅLL:

Här mötte vi varelsen...	5
Rymd – Teknik – Forskning	14
Närkontaktfall...	17
UFO över Sverige	20

Medlemsmöte i GICOFF

Lördagen den 24 februari 1979 kl. 13.00

Plats: Björngårdsvillan i Slottsskogen

Program: GICOFF:s verksamhet 1979

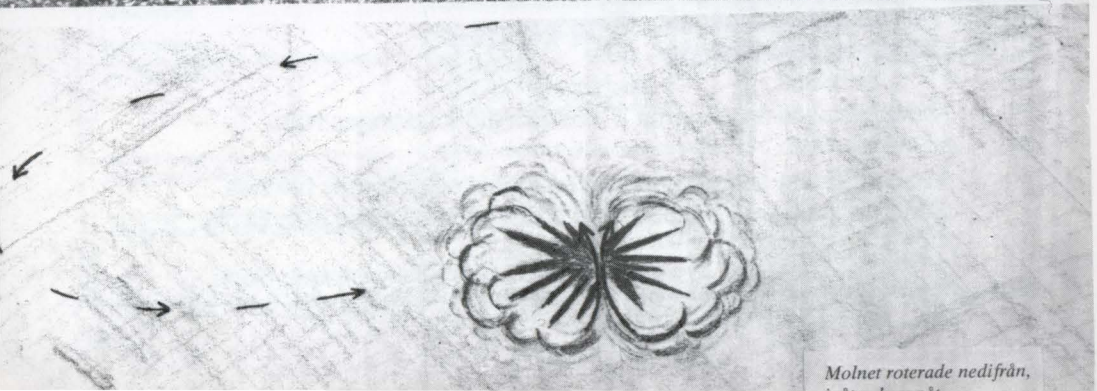
SISTA CHANSEN allt skall bort

- 1973 – Mycket begränsad upplaga.
- 1974 – Hel årgång.
- 1975 – Hel årgång.
- 1976 – Hel årgång.
- 1977 – Mycket begränsad upplaga.

För köp av en årgång	20:–
Vid köp av två årgångar	35:–
Vid köp av tre årgångar	50:–
Vid köp av fyra årgångar	65:–
Vid köp av fem årgångar	80:–

Vid köp av alla årgångarna + enstaka äldre tidningar 100:–

Vid beställning ange årgång(ar) på inbetalningskortets baksida.
Sänd pengarna till GICOFF, och tidningarna kommer hem till dig.

Molnet roterade nedifrån,

Här mötte vi varelsen från rymden!

– Det är lugna och sansade män, idrotts-
tränade helnykterister – men deras be-
rättelse är fantastisk.

■ För första gången presenterar nu GICOFF själv detta egendomliga och mångomskrivna fall från Finland 1970. Det är ett av de allra första som vi fick tillfälle att undersöka mer ingående. Under alla de år som gått har vi inte kommit närmare någon förklaring. De två skidåkarna var otvivelaktigt ute för en märklig och skakande upplevelse, med karaktär av direktkontakt med humanoid. Den strålning de blev utsatta för visade anmärkningsvärda effekter.

Händelsen illustrerar de psykologiska svårigheterna för dem som råkar ut för så här ovanliga händelser. Skall man bara söka vård för direkta fysiska besvär och tåla med alltihop? Eller skall man berätta allt så som man själv uppfattat det – och därmed riskera att bara bli utskrattad och inte få någon vård eller hjälp alls?

Redogörelse sammanställd av G.I.C.O.F.F.

Foto: Gunnar Bunker

■ Det var onsdagen den 7 januari 1970 klockan 16.45 i byn Imjärvi, 16 kilometer nordnordost om Heinola stad i södra Finland. Skogsarbetaren Aarno Heinonen, 36 år, och lantbrukaren Esko Viljo, 38 år, var ute på en träningstur på skidor. Båda har varit aktiva skidåkare och orienterare och deltar fortfarande i mindre tävlingar. De är helnykterister och icke-rökare.

De båda männen kom med god fart utför en liten slänt och körde fram mot en glänta, där de brukar ta en rast. Det var skymning med några enstaka stjärnor och tunna moln, 17 grader kallt och vindstilla.

När de stått och vilat sig i omkring fem minuter, hörde de ett surrande ljud. De tittade uppåt och fick då se ett mycket starkt ljussken fara över himlen. Det såg ut som ett lysande moln och kom från norr men gjorde en vid båge och närmade sig dem från söder, samtidigt som det sänkte sig allt lägre. Det surrande ljudet hördes allt starkare. När molnet stannade till, kunde de se att det roterade. De lade märke till att det var liksom en rödgrå dimma, som tycktes pulsera med ett underligt ljus, samtidigt som kvastar av rök slog upp från dess översida.

– Det var här det hände! Aarno Heinonen och Esko Viljo – När vi kom till den här gläntan hörde vi ett surrande ljud ovanför trädtopparna. Vi tittade upp och fick då se att starkt lysande moln.

– Molnet sänkte sig ned och plötsligt framträdde en egendomlig farkost. En ljusstråle träffade marken – och där stod en liten varelsen som höll i en svart låda.

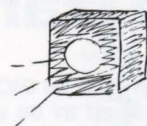
Männen stod blickstill och stirrade uppåt. Ingen av dem sa något. När molnet kom ner på 15 meters höjd över marken, såg de vad som fanns i det: en rund, metallglänsande farkost, cirka tre meter i diameter. På dess undersida fanns tre lika stora halvklot och i centrum av farkostens botten stack ett rör ut, ungefär 2 dm långt och 25 cm i diameter.

En liten stund svävade föremålet stilla, medan surrandet fortsatte. När det sedan långsamt sänkte sig ned mot de båda männen, ökade surrandet i styrka. Samtidigt tunnades det rödgrå molnet ut alltmer, och när det runda föremålet befann sig på tre meters höjd, stannade det, och surrandet upphörde.

Heinonen: "Det var så nära att jag nästan kunde ha rört vid det med skidstaven."

Plötsligt kom en stark ljusstråle ut ur röret på undersidan. Strålen rörde sig runt ett par gånger, innan den stannade och en starkt lysande cirkel framträdde på snön. Cirkeln var ungefär 1 m i diameter, och runt den var en svart kant, cirka 1 cm bred. Männen stod alldeles stilla på cirka en meters avstånd medan en lätt, rödgrå dimma sänkte sig över platsen. Efter några sekunder drog lju-

Den svarta lådan med det pulserande ljuset.

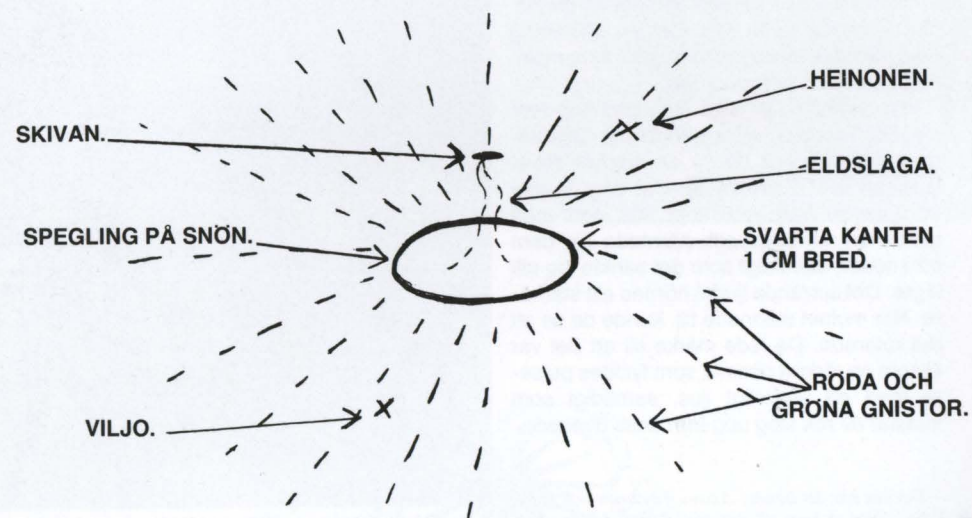

Teckningen gjord av Heinonen

set ihop sig och steg uppåt till cirka 1/2 meter över marken. När ljuset slocknade, såg de en skiva, som var ungefär 15 cm i diameter. Skivan stod först stilla, gjorde därefter ett ryck på 10–15 cm samtidigt som ett tickande ljud hördes. Så försvann den hastigt in i röret på farkosten.

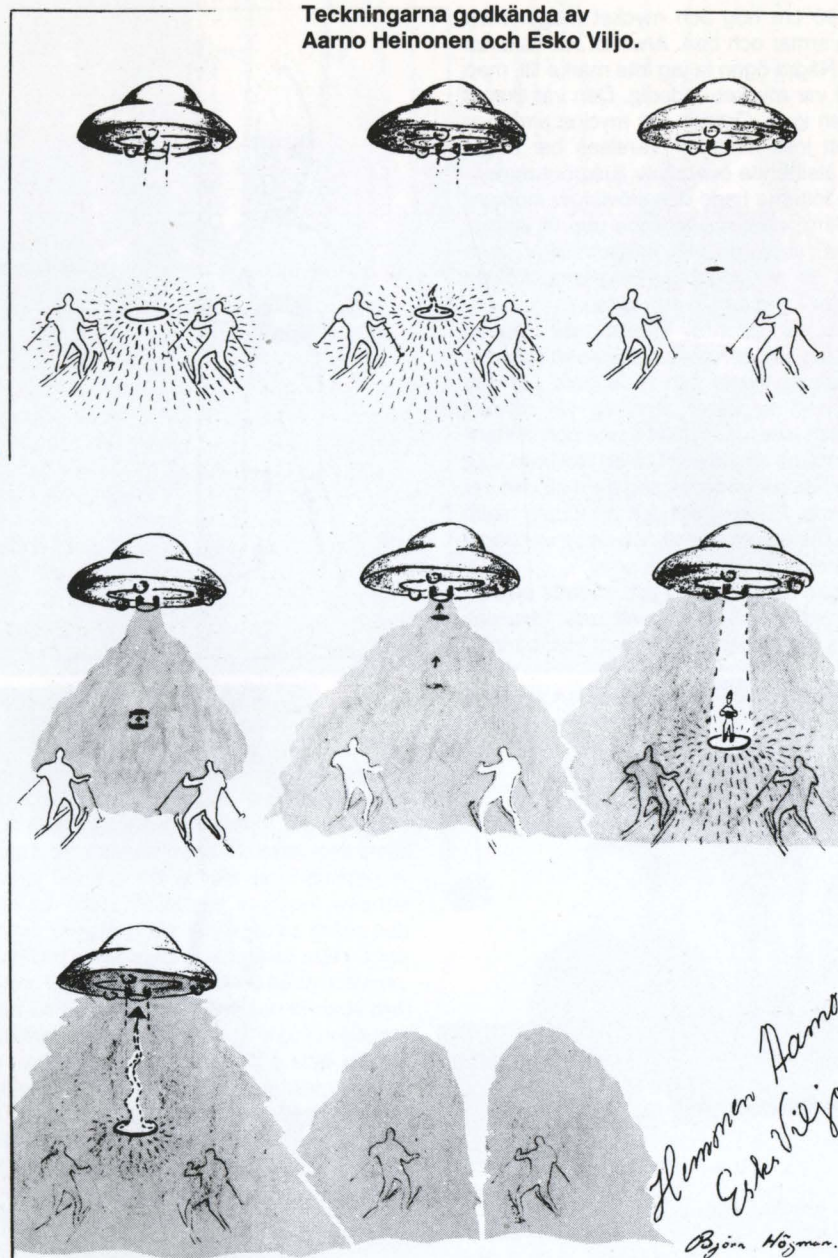
Heinonen: "Plötsligt kände jag hur någon liksom grep tag om midjan på mig bakifrån och drog bakåt. Jag tror att jag tog ett steg tillbaka, och i samma sekund fick jag syn på varelsen! Den stod mitt i ljuskäglan med en svart låda i händerna. Ur en rund öppning i lådan pulserade ett gult ljus. Varelsen var

Forts sid 8

Vittne-teckning Esko Viljo.

Teckningarna godkända av Aarno Heinonen och Esko Viljo.

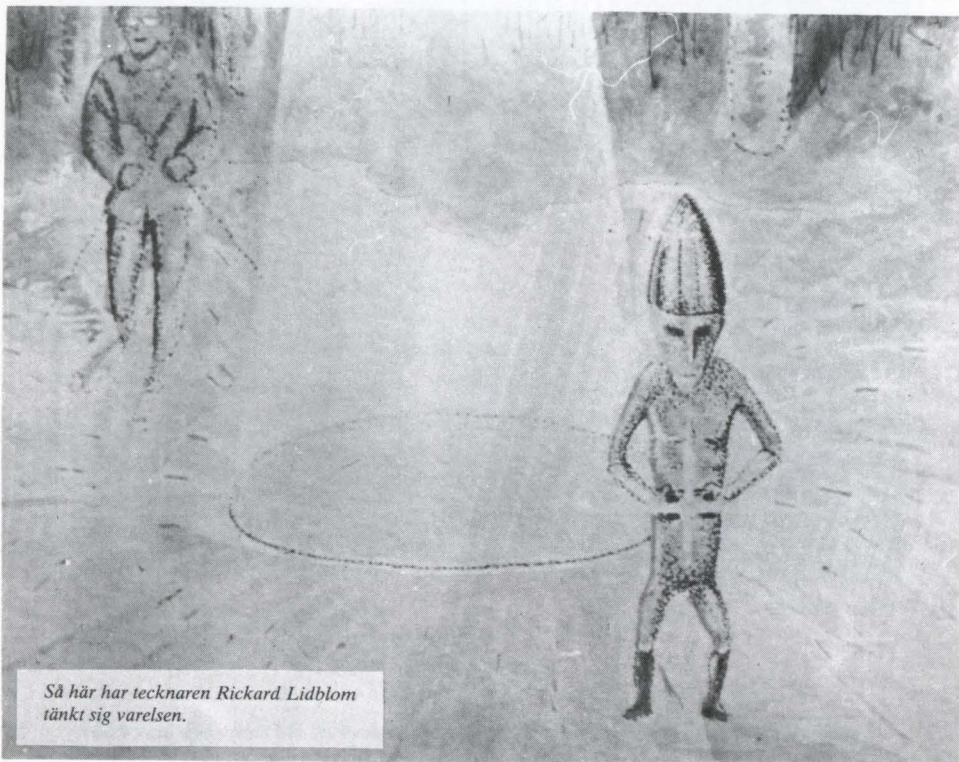
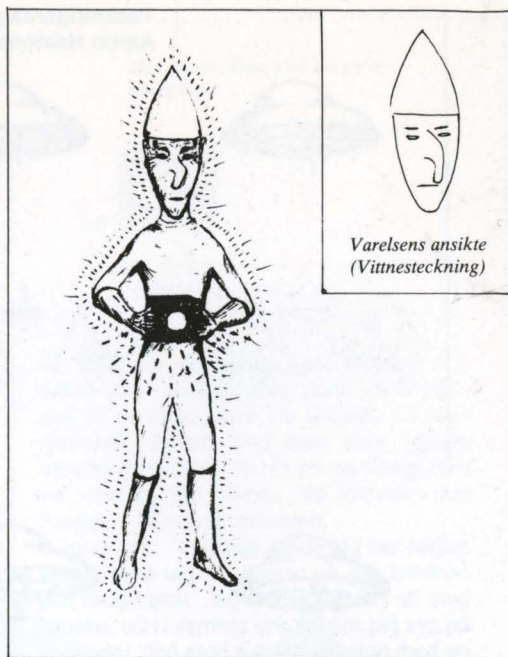
Detta är en tecknad version av händelsen från det att tefatet stannade till på 3 meters höjd och tills det försvann.

Heinonen Aarno
Esko Viljo
Byörn Höjman.

cirka 90 cm hög och mycket mager med smala armar och ben. Ansiktet var vaxartat blekt. Några ögon la jag inte märke till, men näsan var mycket underlig. Den var liksom bara en krok. Öronen var mycket små och låg tätt intill huvudet. Varelsen bar något slags åtsittande overall av ljusgrönt material. På fötterna hade den stövlar av mörkare grön färg, vilka räckte ända upp till knäna, och på händerna vita kraghandskar, som räckte till armbågarna. Fingrarna kröktes som klor kring den svarta lådan.

Esko Viljo beskrev varelsen på följande sätt: "Jag såg den också. Varelsen stod mitt i det starka ljuset och lyste som om den hade varit av fosfor. Ansiktet var mycket blekt och axlarna mycket tunna och sluttande, armarna smala som på ett litet barn. Jag tänkte inte på klädseln, såg bara att den var grönaktig. På huvudet satt en toppig hjälm och glänste som metall. Varelsen var högst en meter hög och mycket smal."

Medan mannen stod och stirrade på varelsen, vände sig denna ett halv varv och riktade öppningen i lådan mot Heinonen. —

Så här har tecknaren Rickard Lidblom tänkt sig varelsen.

– Ungefär här stod vi i vintras. Där stod varelsen – nästan mitt emellan oss.

Det pulserande ljuset från lådan var mycket starkt, nästan bländande. Medan varelsen stod kvar i ljuskäglan, sänkte sig en tjock, rödgrå dimma ned från farkosten, och stora gnistor började slå ut från den lysande cirkeln på snön. Gnistorna var som lysande stavar, ungefär 1 dm långa, röda, gröna och violetta. De flöt mycket långsamt utåt i långa bågar. Gnistorna slog mot de båda männen, men de brändes inte. Dimman tätnade mer och mer, och Heinonen och Viljo kunde inte se varandra trots att de bara stod ett par meter från varandra. Dimman blev slutligen så tät att inte heller varelsen kunde ses. Då hade de sett varelsen i 15–20 sekunder på ett avstånd av 3 meter.

Viljo: "Plötsligt smälte ljuskäglan på marken ihop, flöt uppåt som en dallrande flamma och sögs in i farkostens öppning. Sedan var det som om dimridån revs itu och ovanför oss var luften tom."

Vittnena stod kvar på platsen kanske i tre minuter.

Heinonen: "Vi blev inte rädda, vi pratade inte, vi gjorde ingenting."

– Vi såg båda den lilla varelsen, farkosten och det konstiga ljuset på snön. Vi har aldrig läst något om tefat, vi vet bara vad vi har sett.

LÄKAREN: – Det verkar som radioaktiv strålning

Sjukdomssymptom

Heinonen:

2 minuter efter det att dimman skingrats, kände han att hans högra sida blev känslös, och när han tog ett steg framåt med skidan, bar inte högra foten. Han sjönk ihop i snön.

"Jag hade haft högra sidan närmast ljust. Det stack och värkte i hela högra benet, och foten var domnad som om den sov. Jag kunde inte resa mig trots att jag försökte gång på gång."

Heinonen fick lämna kvar skidorna och hjälpas hem av Viljo. Det tog en timma för dem att förflytta sig de 2 km hem. När han kom hem till stugan, mådde han illa, ryggen värkte och varenda led ömmade. Han hade huvudvärk, och efter en stund måste han kräkas. (Kräkningarna fortsatte sedan under c:a 1 1/2 månad.) När han "kastade vatten" efter en stund, var urinen svart som kaffe. (Detta fortsatte under ett par veckor.) Han hade även andningssvårigheter.

Klockan 20.00 samma dag åkte Heinonen med en granne in till Heinola stads lasarett, där doktor Pauli Kajanoja undersökte honom. Han klagade hos doktorn över smärtor i lederna, illamående och huvudvärk. Doktor Kajanoja mätte blodtrycket och fann att det var långt under det normala, vilket tydde på en ordentlig chock. Heinonen verkade samtidigt frånvarande och fick några sömntabletter.

Dagen efter besökte han samma läkare, som då sade att sjukdomssymptomen skulle vara borta inom 10 dagar. Han ordinerades lugnande medicin. Symptomen fortsatte emellertid, lederna ömmade, och han hade balanssvårigheter, frös mycket men var feberfri.

Doktor Pauli Kajanoja:

– Jag tror att Heinonen och Viljo fått en ordentlig chock. Deras blodtryck var mycket under det normala.

– Gnistorna var som lysande stavar, 1 dm långa, röda, gröna och violetta. De flöt utåt i ultrarapid. Många träffade mig, och jag blev helt förvånad att de inte brändes. Allt var mycket vackert.

– Det pulserande ljuset som kom från öppningen i lådan var mycket starkt, nästan bländande.

Heinonen visar upp sina händer. Den högra var närmast den lilla varelsen.

Den 14 januari besökte han åter läkaren, som då ordinerade medicin för blodcirkulationen. Symptomen fortsatte, och han kunde inte utföra något arbete. I mitten av maj skrev han i ett brev till oss:

"Jag är fortfarande sjuk. Har ont i huvudet och nacken. Magen och ryggen har jag också ont i. Höger hand känns mycket tung, liksom bortdomnad. Jag kan inte jobba med något tungt arbete. Jag blev så dålig då i vintras och har inte blivit bättre. Läkaren här i Heinola kan inte hjälpa mig, eller också är staten så fattig att den inte kan hjälpa oss. Jag har sökt sjukbidrag men får inget. Jag tycker att det är dom som skall betala, för jag vet ju inte varför jag blev sjuk. Jag har varit på platsen där fenomenet inträffade. Efter detta blev jag ännu sjukare."

Heinonen har då och då drabbats av minnesförlust, vilket har resulterat i oförklarliga luckor i hans minne. Själva händelsen i skogsgläntan, så som han nu ser den, blev inte fullt klar med en gång.

I början av juni var han fortfarande mycket svag. Han har ätit mycket litet under hela tiden. Före den sjunde januari hade han en utmärkt kondition för många mils skidåkning. Nu blir han trött vid minsta ansträngning.

Esko Viljo:

Viljo kände sig inte sjuk omedelbart efter händelsen utan först 1 timme efteråt, då ansiktet svullnade upp och blev rött, och enligt andra personer var hans gång obalanserad.

Hos doktor Kajanoja fick han liksom Heinonen två sömntabletter.

Morgonen därpå hade han svårt med balansen och kände sig lätt, speciellt i benen. Händerna och överkroppen blev sedan röda.

Den 9 januari besökte han läkaren. Denne trodde att de båda männen hade råkat ut för en elektrisk explosion. Han ordinerade lugnande medicin. Viljo hade huvudvärk några dagar därefter.

LÄKAREN: — Troligen kan det röra sig om blod i urinen.

Den 12 januari var Viljo hos en ögonläkare i Lathis på grund av att han blivit känslig för starkt ljus. Ögonlocken svullnade på honom. Han fick ögondroppar.

Den 14 januari besökte han läkaren i Heinola. Av denne fick han medicin för blodcirkulationen.

Den 17 januari undersöktes han av samma läkare, varvid det togs fullständig bild av blodet. Inget fel hittades.

I ett brev till oss i mitten av april skriver Viljo om nervrubbingar eller blodcirkulationsrubbingar i vänster fot. I samband med bastubad blev huden onormalt röd. Han har också haft stickningar i huden.

I mitten av maj skriver Viljo till oss: "Det har varit ytterligare några människor på platsen där det hände, och de har känt sig dåliga några dagar efteråt. Kan det vara fråga om någon smitta?"

Doktor Kajanoja, som har undersökt de båda männen säger: "Jag tror att de hade fått en ordentlig chock. Viljo var mycket röd i ansiktet och verkade litet svullen. Båda verkade samtidigt frånvarande. De pratade ivrigt, litet osammanhängande. Vid en stark chock sjunker blodtrycket avsevärt, vilket det i detta fall gjorde. Jag kunde inte finna något kliniskt fel på Heinonen. Han mådde säkert illa, men det kan ha berott på att magen reagerat, när han blev skrämd. De symptom han beskrev liknade mycket dem man får vid radioaktiv strålning. Tyvärr hade jag inte någon strålningsmätare till hands. Man kan dock sällan konstatera skador av radioaktiv strålning efter några timmar. Den färgade urinen verkar oförklarlig. Möjligen kan det röra sig om blod i urinen. Det var omöjligt att ställa en säker diagnos, och därför kunde jag inte ordinera någon speciell medicin."

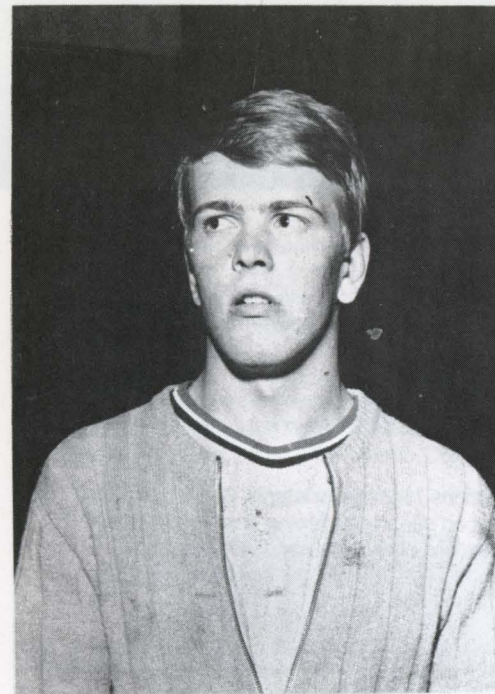
lakttagelser och uttalanden

När ett reportageteam besökte platsen för händelsen i början av juni månad tillsammans med Heinonen och Viljo, inträffade följande:

Efter en stunds vistelse där blev Heinonens, Viljos och en tolks händer röda. Heinonen fick lämna platsen och sätta sig en bit därifrån, beroende på stark huvudvärk.

Samma dag som händelsen i skogsglätten inträffade, den 7 januari 1970, och vid samma tid på dygnet, såg två andra personer ett konstigt, starkt ljus på himlen. Bondhustrun Elna Siitari i Paistjärvi by, ungefär 15 km från Imjärvi, var på väg till ladugården, när hon såg ett underligt ljus bortåt Imjärvi.

I Paaso by, ungefär en mil norröver, hade sonen i ett hus gått ut för att hämta ved, när han upptäckte ett ljusfenomen. Klockan var då 16.45.

Förra året råkade Matti Kontulainen, 16 år, från Imjärvi ut för en märklig händelse bara ett hundratal meter från gläntan där Viljo och Heinonen såg farkosten och varelser.

"Klockan var ungefär elva på kvällen. Det var i februari, 1969, en molnig vinterkväll. Jag kom skidande genom skogen efter att ha besökt en kamrat. Jag var på väg hem. Det var ganska mörkt, men plötsligt lystes skogen upp av ett mycket starkt sken, som for fram tätt över trädkropparna, så lågt att jag kastade mig ner i snön. Det var som en jättelik svetslåga, och det försvann på några ögonblick. Jag har aldrig förr eller senare sett ett så starkt ljus. Det var som att titta in i solen. Det kom från söder och gick rätt norrut. Jag hörde inte minsta ljud, så jag är säker på att det inte var ett flygplan."

Bondhustrun Elna Siitari med make såg ett underligt ljus bortåt Imjärvi.

Matti Haapaniemi, 46 år, jordbrukare, är närmaste granne till Heinonen. Han är medlem av kommunalfullmäktige i Heinola landskommun. Han säger: "Många i trakten har skrattat åt den här historien, men jag tycker inte att det är något att skämta om. Jag har känt både Aarno och Esko sedan de var småpojkar. Jag litar på dem. Båda är lugna och sansade karlar och dessutom helnykterister. Jag är säker på att deras berättelse är sann."

Matti Tuuri, professor i elektrofysik vid Helsingfors universitet, har tagit del av fakta i fallet Heinonen-Viljo, och han säger:

"Det är inte uteslutet att Heinonens och Viljos skador har orsakats av elektrisk strålning. Båda säger att ljuset var bländande och vitt, och då kan det inte ha varit ultraviolett strålning, som alltid är blåaktig. Den tränger dessutom inte igenom kläder. Om strålningen verkligen har gått igenom Heinonens kläder, måste det ha varit ännu mer kortvägig strålning, t.ex. röntgen. Den åstadkommer för övrigt sådana symptom som Heinonens vid överdos. Forts sid 23

Redigering: B Nilsson

Det gack inte

Tyvärr ser det dystert ut med GICOFF-Informationens fortsatta existens. Det är bara att konstatera att det inte finns underlag för att ge ut en sådan här tidning som skall betalas av läsarna – vi kan varken räkna med något presstödet eller stora annonsinkomster.

För avdelningen Rymd · Teknik · Forskning är det bara att tacka för tiden som varit och för allt visat intresse. Hoppas vi ses i andra dimensioner! ■

Bemannade rymdkvinnor?

– Det blir inga fler kvinnor i rymden för den sovjetiska rymdfartens del, försäkrar chefen för rymdprogrammet Boris Petrov. Han förklarar vidare att han inte vill uttala sig om ryktena att Valentina Teresjkovas rymdfärd inte var till alla delar lyckad, men luftar ändå sina personliga åsikter:

– Det är bättre om kvinnor lever och arbetar på jorden. Det passar dem bäst att ägna sig åt blommor och sådant! ■

Venus omsvärmad – Nya Venus-mått skall tas

Flera sonder håller på att undersöka Venus när detta läses. Sex amerikanska och två sovjetiska är på väg. Det blir den mest omfattande kartläggningen hittills av planeten. Allt har hittills gått bra, enligt tillgängliga uppgifter.

– Om det blir en framgång förutser jag liknande expeditioner till Mars och kanske också andra planeter, säger Noel Hinners vid amerikanska rymdorganet NASA.

Pioneer-projektet kostar bara någon miljard kronor. Studiet av Venus kan bidra till bättre kunskaper om jordens komplicerade atmosfär. Dessutom tror man sig kunna bedöma riskerna bättre för fargågorna att jorden skall bli lika öde som Venus tycks vara. ■

VITT PÅ SVART

Ja, Så här kan det alltså se ut, omgivningen kring vad som kallas rymdens "svarta hål". Visst minns du artikeln om de svarta hålen i GICOFF-Information nr 3 från år 1975? Där berättade vi litet om dessa märkligheter.

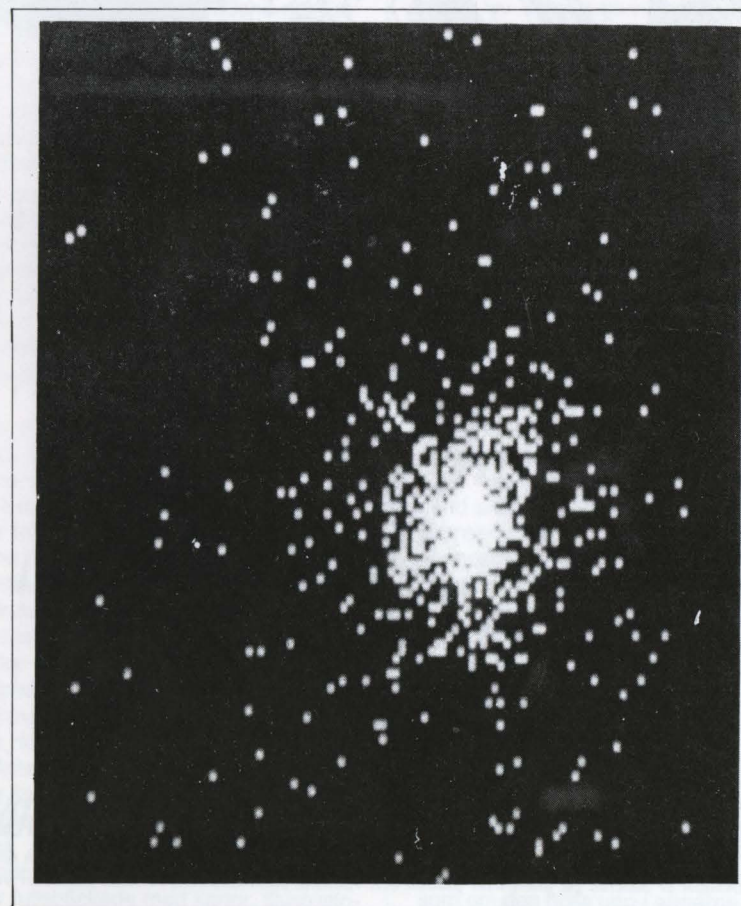
Svarta hål är imploderande storheter – deras massa är oerhört koncentrerad och gravitationskrafterna blir enorma, växer över varje gräns. Följaktligen kan inte ens ljus slippa ut.

Bildens svarta hål, Cygnus X-1 i Svanens stjärnbild, är ett av de först upptäckta. Det är också ett av dem som ligger förhållandevis nära jorden, bara på ca 6000 ljusår. Det är

NASA:s astronomiska observatorium som svarar för bilden.

Det är inget ljus som avbildas, utan intensiteten i röntgenstrålning. Egentligen skulle man kunna urskilja en spiralrörelse som är svag i ytterkanterna och blir allt starkare mot centrum.

När de svarta hålen suger åt sig all materia som finns i närheten, ökar denna materias hastighet och börjar mer och mer förlora sin identitet. Till sist avges en intensiv röntgenstrålning, som kan liknas vid den accelererande materiens sista ångestskri innan den helt och hållet försvinner. ■

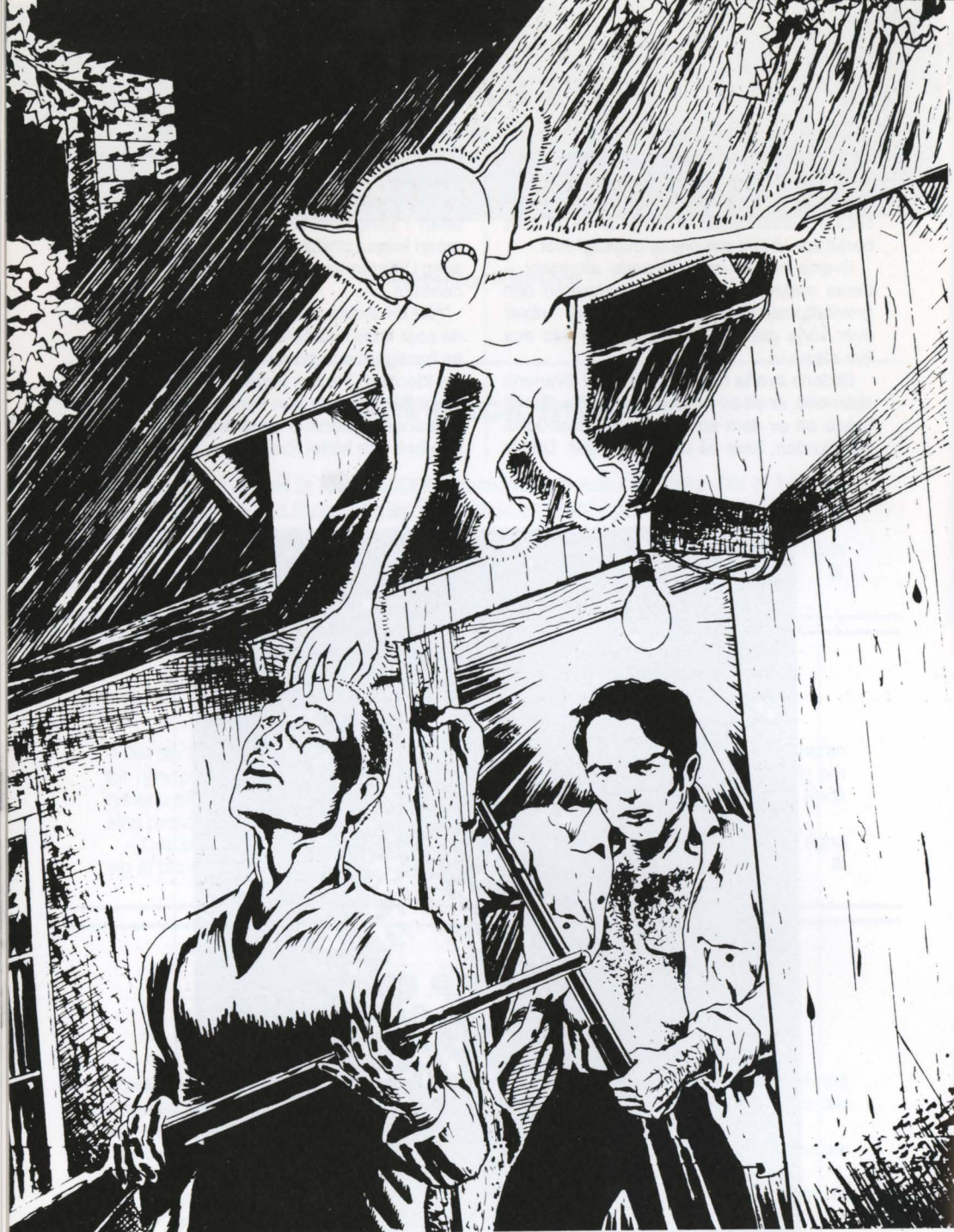

Fig. 1. Det här är en rekonstruktion av händelsen när varelsen sträcker sig ned från det utskjutande taket och rör vid Billy Ray Taylor. Teckningen är baserad på foton över platsen och vittnena, samt Ledwiths rekonstruktion av varelsernas uppträdande.

NÄRKONTAKTFALL AV TREDJE GRADEN ÅTER I RAMPLJUSET!

Presentation

■ Alltför ofta tror allmänheten att närkontaktfall av tredje graden – sådana som innehåller observationer av humanoider eller väsen direkt eller indirekt i samband med UFOs – är direkt förbehållna det sista årtiondet eller så. Men så är faktiskt inte fallet: observationer av ufonauter (eller kanske "aeronauter" vore ett bättre uttryck i det här fallet) kan spåras ända tillbaks till 1897 års observationsvåg av "luftskepp" i USA. Dessa speciella "humanoider" såg ut som och uppförde sig mycket likt vanliga människor på färd med sina "luftskepp". Om man accepterar likheter mellan dagens CE III fall och medeltidens "sagoväsen", så har naturligtvis dessa observationer pågått i århundraden.

■ Ett av de mest kända och väldokumenterade CE III fallen som kommer från den moderna ufologins epok, inträffade nära Kelly i Kentucky den 21–22 augusti 1955. Det här fallet skiljer sig markant från andra på grund av sin varaktighet och antalet berörda vittnen. De främsta punkterna i fallet har diskuterats av flera auktoritativa personer, inklusive dr J Allen Hynek som ägnade sex sidor i "UFO Experience" åt det. Dr Hynek påstod att en full redogörelse för undersökningen skulle vara ett värdefullt dokument för ufo-forskare. Nu har denna länge eftertraktade publikation gjorts tillgänglig genom Center for UFO Studies. Skriven av Isabel Davis och Ted Bloecher placeras Kelly-Hopkins fallet i samband med andra CE III fall från 1955. Dess 196 sidor är fullspäckade med kartor, illustrationer och foton av platsen, varelsor, UFOs

och vittnen. Denna artikel sammanfattar några av huvudlinjerna i ett av de mera iögonfallande och pålitliga CE III fallen som någonsin utspelats i USA.

Händelsen

■ Platsen var en liten gård utanför staden Kelly i Kentucky. I gårdsbyggnaden fanns åtta vuxna och tre barn. Natten var mörk, klar och varm. Vid 7 på kvällen kom Billy Ray Taylor, en vän till Suttons (som ägde gården), från brunnen och berättade en "skepparhistoria" om hur han sett ett skarpt lysande flygande tefat i regnbågens alla färger flyga över himlen och gå ned i en 12 meter bred ravin nära utkanten av deras ägor. Emellertid tog inte Suttons honom på allvar, utan skrattade åt berättelsen som en utbrodering av ett "stjärnfall" han sett.

En halvtimme senare började familjens hund skälla högljutt, för att slutligen sticka svansen mellan benen och gömma sig under huset. Billy Ray Taylor och Lucky Sutton tittade ut genom bakhöjningen för att se vad som irriterade hunden och lade märke till ett underligt ljus som närmade sig gårdshuset från fälten. När ljuset kom närmare, fick det sin förklaring: en lysande varelse, ca 115 cm lång, med ett runt överdimensionerat huvud. Ögonen var stora och glödde med ett gult sken, armarna var långa och räckte nästan ner till marken. De avslutades med stora klorförsedda händer. Hela varelsen verkade gjord av silver. När varelsen närmade sig hade den händerna över huvudet, som om den hölls upp i armarna.

Förståeligt nog reagerade de två männen

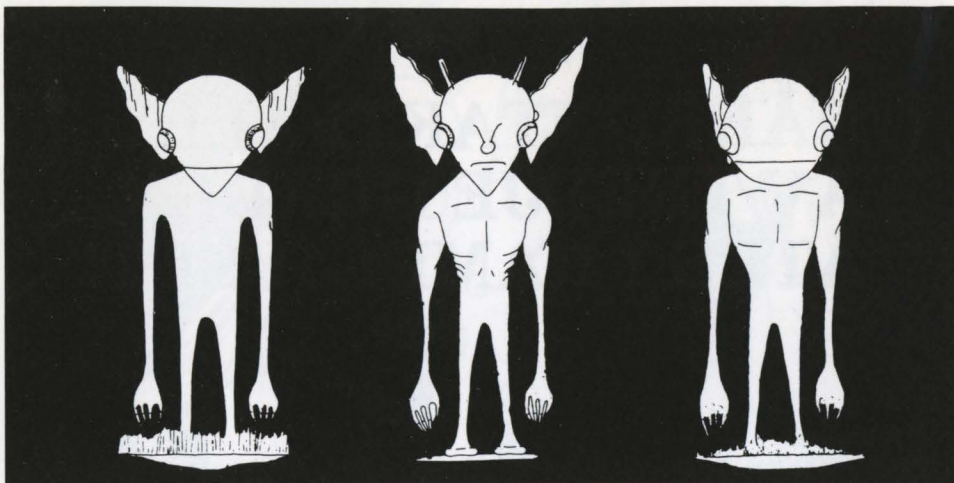

Fig. 2. Tre rekonstruktioner av varelserna som sågs vid Kelly såsom tecknade av A. Ledwith den följande dagen. Teckningen till vänster är baserad på vittnesmål från de tre kvinnorna i gårdshuset, den i mitten på Billy Ray Taylors minne, och den tredje på vittnesmål från de återstående männen.

med att ta fram sina vapen, en 20-kalibers hagelböss och ett 5,5 mm gevär. Försiktigt drog de sig tillbaks in, och männen väntade tills varelsen var 6 meter från dörren innan de sköt. Väsendet kastades bakåt och sprang sedan med små steg bort i mörkret. När varelsen inte återvänt efter några minuter återvände de till vardagsrummet bara för att få se en annan (eller samma) varelse genom ett sidofönster. De sköt genom fönstret mot det och åter kastades varelsen bakåt och försvann. Säkra på att de träffat och oskadliggjort varelsen, gick de två männen ut för att leta rätt på kroppen. På väg ut genom huvudentrén, Billy Ray först, stannade han till ett ögonblick under det utskjutande taket. Precis som han var på väg att gå ut på gården, såg de övriga familjemedlemmarna i hallen bakom honom, hur en av varelserna på taket sträckte ned en kloförsedd hand och rörde vid hans hår. Personerna inomhus skrek till och drog in honom. Lucky Sutton rusade ut på gården, vände sig om sköt direkt på varelsen som föll ned från taket. Det var ytterligare en varelse i lönnen strax intill. Både Lucky och Billy Ray använde sina vapen och sköt ned den från grenen. Den svävade ned till marken och sprang snabbt iväg. Omedelbart

dök ytterligare ett väsen (eller kanske det som sköts ned från taket) upp runt husknuten nästan rakt framför dem. Lucky avfyrade hagelbössen på kärnskotts avstånd, men fortfarande utan resultat. Ett ljud som om metall bucklats till hördes när kulorna träffade, men varelsen sprang iväg oskadd.

Förståeligt oroade över att vapnen verkade verkningslösa, återvände männen in till de förskrämda kvinnorna och barnen.

Varelserna rörde sig vanligen på ett underligt sätt. Benen verkade stela och när de sprang, utfördes detta enbart med "höftrorelser". Vanligtvis stod de helt upprätta, men när de sprang lutade de sig framåt och sprang med armarna nästan släpande i marken. Väsendernas förmåga att "sväva" visades särskilt när en sköts ned från hustaket och svävade iväg ungefär 12 meter till ett staket, varifrån det åter sköts ned. Trots att de inte tycktes ha en lysande aura, glödde deras "skinn" i mörkret och lyste upp när de blev beskjutna eller man skrek åt dem.

Fru Lankford, familjens mor, övervägde ett slut på fientligheterna. Trots att de hade blivit beskjutna ett flertal gånger, uppvisades inga aggressiva tendenser från varelserna. Emellertid blev barnen hysteriska och varelserna återkom regelbundet för att

kika in genom fönstren. Vid 11-tiden var familjens tålmod på upphållningen och de begav sig med högsta fart i sina två bilar till den närbelägna polisstationen i Hopkinsville.

Efter en halvtimmes färd, återvände polisen tillsammans med den fortfarande skrämde familjen till gården. Polisen i Hopkinsville, Statspolis och en grupp fotograf anlände för att undersöka situationen. En grundlig undersökning gjordes av huset, gårdsplanen och uthusen. Man fann ingenting, och stämningen blev spänd: när någon råkade kliva på en katts svans och katten skrek, så "har du aldrig sett så många pistoler ohölstrade så snabbt i hela ditt liv!". Man undersökte skogsområdena, men fann ingenting. En ovanlig sak som man fann var en självlysande fläck där en av varelserna blivit skjuten och fallit till marken. Emellertid dök inget speciellt ovanligt upp, och vid 2:15 på morgonen började undersökarna ge sig av och familjen Sutton blev åter ensam.

Familjen hade blivit tillräckligt lugnad för att gå till sängs och släckte en del lampor. Fru Lankford låg och tittade ut genom fönstret, när hon uppmärksammade ett underligt ljus. Ljuset kom från en av varelserna som stirrade in med händerna på fönsterbrädet. Tystlåtet kallade hon på resten av familjen och lyckades behålla lugnet. Lucky Sutton fick emellertid åter fatt på sitt gevär

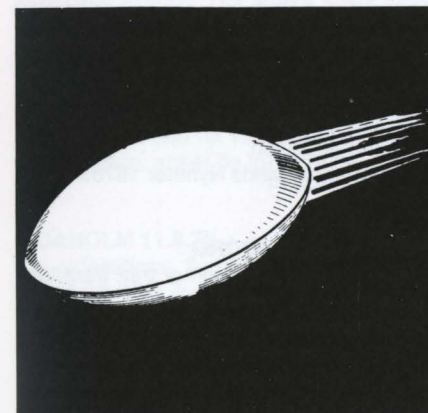

Fig. 3. Teckning av den inledande observationen som Billy Ray Taylor gjorde av föremålet som "landade" i en ravin. Denna teckning gjordes av A. Ledwith den följande eftermiddagen efter observationen.

och sköt mot varelsen genom rutan. Inget resultat. Varelserna fortsatte att dyka upp under nattens gång, men de gjorde inget fientligt och verkade endast vara nyfikna. Den sista varelsen sågs vid 5:15 på morgonen, en halvtimme före soluppgången.

Efterräkningar

Nästa morgon kom undersökarna tillbaka för att söka igenom gårdsområdet i dagsljus. Man fann ingenting trots att några till och med letade på taket efter fotspår. Pressen fick tag på berättelsen och förutom journalisten som var med polisen på natten, anlände journalister från den lokala radiostationen och från tidningar i Kentucky, Indiana och Tennessee. Allt efter som nyheten spred sig började allmänheten dyka upp och bilar radades upp utefter en god bit av vägen till Suttons gård. Skådelystna personer ställde sina bilar, promenerade över ägorna, gick ut och in i huset, störde familjen med förfrågningar på bilder, och allmänt sett skapades en karnevalstämning, vilken gav resultatet att familjen förlöjligades för att ha sett "små gröna män från rymden".

Samma morgon stannade emellertid ingenjör Andrew Ledwith, vid den lokala radiostationen för att tala med chefsingenjören. Han fick nys om händelsen som utspejats på Suttons gård under natten och på grund av sitt UFO-intresse och tidigare erfarenheter som skådespelare, beslöt han sig för att åka ut och intervjua familjen. Det var tur att han gjorde det, för senare undvek familjen att tala om händelsen och vägrade att samarbeta på grund av hur utsatta de blev av allmänheten. Ett anmärkningsvärt undantag var Isabel Davis, som förberedde rapporten till Center for UFO Studies.

Teckningarna som herr Ledwith åstadkom vid middagstid dagen efter observation kan studeras i fig. 2.

Kritik

Hur kan en sådan berättelse tas för konstant, undrar någon. Trots allt ansågs familjen själv ha låg social standard av stadsbefolkningen. Två av männen hade arbetat på ett nöjesfält – kunde det inte diskuteras om de inte var bekanta med olika trick?

Den mest springande punkten i all kritik är förstås att det inte fanns något som helst fysiskt bevis på att händelsen någonsin ägt rum.

UFO OBSERVATIONER ÖVER SVERIGE

Redigering Leif Nilsson

ORMARYD 17.7.78

Skarpa blixtar och ett oförklarligt vinande ljud observerades av Arne Rytting och hans familj natten till den 18. Han observerade först några skarpa märkliga blixtar som lyste upp trädgården. Inget åskväder pågick i trakten och han hörde inte heller några knallar. Rytting och hans två söner gick därför ut för att kunna fastställa vad som orsakat skenet. Alla tre hörde då ett oförklarligt vinande ljud över huset och såg ytterligare två blixtar. Den första strax intill huset och den andra ca 500 meter längre bort. Det vinande ljudet förflyttade sig också bort från huset. Familjens katt som är helt rumsren reagerade mycket kraftigt. Just som det ven och blixtrade som värst i trädgården blev katten så skräddad att den kissade på sig.

Göteborgs-Posten 1978.07.18

HJO 20.7.78

I Hjo har några personer observerat en ovanlig flygande farkost, som de inte kan säga vad det var. Föremålet observerades kockan tjuo över sju på kvällen. Det flög högt upp på himlen och hade hög fart. Till formen var det långt och cigarrliknande. Vittnena hämtade en kikare och kunde då se att föremålet var metalliskt och att det saknade vingar. Föremålet försvann med hög fart mot nordost.

Skaraborgs Läns Annonsblad 1978.07.21

HJO 21.7.78

Några hjobor på semester i Grebbestad i Bohus län såg ett metalliskt cigarrformat föremål som stämmer bra överens med det föremål som sågs i Hjo dagen dessförinnan.

Skaraborgs Läns Annonsblad 1978.07.22

OXELÖSUND 23.7.78

Det såg precis ut som en dasspappersrulle, vitt, och avhugget i båda ändarna. Utan att avge ett enda ljud rörde det sig norrut. Så berättar en dam som tillsammans med två andra vuxna observerade det beskrivna föremålet på himlen, ca kvart i åtta på söndagskvällen. Föremålet var ungefär så stort som ett flygplan, men enligt Arlanda fanns det inget flyg där just då. Inte heller F11 har haft några övningar som kan sättas i samband med händelsen.

Södermanlands Nyheter 1978.07.25

FYRUNGA, SKARABORG

En dam i Fyrunga-trakten har trätt fram för att berätta om en säregen upplevelse hon hade för några år sedan.

– Det var vid nio-tiden en höstkväll, berättar hon. Jag hade gått ut för att tömma en sophink, när jag fick se ett stort lysande klot som hängde bortöver uthuset. Det var en klar och stilla kväll men jag hade ändå svårt

att uppskatta avståndet till föremålet. Men det kan inte ha befunnit sig så högt upp. Plötsligt tändes en stark strålkastare under klotet, och marken lystes upp så tydligt att jag kunde se alla detaljer. Klotet började förflytta sig i vad som mest liknade grodhopp, och vid varje hopp slocknade det starka ljuset som var riktat mot marken. Det rörde sig in över grannens trädgård, och ljuset lyste upp marken så klart att jag kunde se vartenda löv och grässtrå.

Observationen varade ca fem minuter innan klotet, efter ett antal hopp, slocknade och försvann.

Skaraborgs Läns Tidning 1978.07.26

EKLÄNGEN 11.8.78

Tre Kungsörbor, bröderna Lennart och Uno Jonsson samt Åke Nilsson, berättar om en märklig händelse som de var med om natten till den 11. De tre männen satt i en båt ute på den lilla sjön Träskaten och fiskade när de plötsligt varnade en främmande ljuskälla på himlen i sydväst. Klockan var då 01.00. Lennart Jonsson:

– Ljuset ökade snabbt i styrka, som om själva ljuskällan kom rätt emot oss i god fart. Men plötsligt stannade det på himlen och efter ett tag mattades ljuset, ungefär som om det backade iväg från oss igen. Så stannade ljuset på nytt och började vandra fram och tillbaka, både i höjd och sidled.

Vi var vid det laget ganska skakade och manövrerade därför båten, intill en holme. Nu började ljuset röra sig i en vid båge runt oss samtidigt som det sakta avlägsnade i nordostlig riktning. Det starka ljuset slocknade tvärt och kunde nu endast se ett svagt blinkande ljus som dog bort vid horisonten. Observationen varade ca 8 minuter. Det märkliga fenomenet var helt ljudlöst, varför det knappast kan ha varit någon helikopter eller flygplan, anser de tre vittnena.

Folket 1978.08.12

TIDAHOLM 11.8.78

Ett oidentifierat flygande föremål iaktogs vid 22.30-tiden över Daretorp, Tidaholm.

Vi var fyra vuxna personer, som alla såg ett flygande föremål, som rörde sig i konstant fart och i rak bana från sydväst mot nordost, säger lantbrukare Magnus R:son Thorén, Halla, Daretorp. Det var relativt

stort, ungefär som ett Boeingplan, och det befann sig uppskattningsvis på normal flyghöjd för ett passagerarplan. Det var starkt lysande i gul till orange ton och gjorde närmast intryck av att vara brinnande. Vi kunde iakttaga föremålet i ungefär fyra minuter innan det försvann vid horisonten.

Västgöta Bladet 1978.08.15

HARMÅNGER 13.8.78

13-åriga Erika Westman från Edsäter i Harmånger blev på söndagen en erfarenhet rikare. Det var då hon såg ett flygande föremål över en lada i Edsäter.

– Jag var på hemväg från en kamrat när jag såg något konstigt. Det var vid tio-tiden på kvällen.

När jag cyklade förbi Nils Johanssons bondgård så hörde jag hur hästarna var oroliga och jag stannade.

Då såg jag ett konstigt föremål sväva över ladugården. Det var lika stort som ladugårdstaket. Jag tyckte det var avlångt och platt. Det lyste ned mot taket och blinkade olikfärgade lampor mot mig. Jag blev rädd och cyklade hemåt men jag stannade på bron för att se om det fanns kvar. Det fanns där fortfarande men försvann sedan i sydvästlig riktning.

Erika var alldeles vettskrämd när hon kom hem, berättar Erikas mamma Gudrun. Flera andra personer säger att de sett något under den kvällen, tillägger hon.

Hudiksvalls Tidningen 1978.08.16

VÄSTERVIK 20.8.78

Två flickor, Marie och Kristina, såg på söndagskvällen en konstig ljussamling på himlen över Västervik. De befann sig på Strandvägen då de fick syn på en ljusprick, som rörde sig sakta på himlavalvet. Plötsligt satte den fart och gick snabbt nedåt i ett zick-zackmönster. Sedan bromsade den in, flög runt i en cirkel, blev ljusstark och sjönk ned bakom skogen. Flickorna säger att de fick ont i ögonen när den blev ljusstark, det riktigt brände till, säger de.

Västerviks Tidningen 1978.08.21

KALMAR 20.8.78

Flera vittnen såg på lördagskvällen ett mystiskt föremål i en zick-zackande kurs från söder mot norr. Föremålet stod stilla i några

sekunder innan det försvann ut i rymden.

Vid elva-tiden på söndagen såg en flygvapenanställd ett suddigt, nästan genomskinligt föremål med vaga konturer cirkla runt på flera tusen meters höjd i 70 grader ostlig riktning sett från Kalmar. Under 10-15 sekunder gjorde föremålet under hög hastighet cirklar motsvarande tio gånger dess storlek. Därefter försvann det.

Barometern 1978.08.21

TOFTA SKJUTFÄLT, GOTLAND 23.08.78

Militärerna i radartornet var förbluffade. Solen hade gått ned, men det stora vitlysande klotet hängde kvar över horisonten. Så sänkte det sig sakta rakt ned i havet. De såg det med ögonen, i batteri-kikaren och ekot på radarskärmen var det största de sett. Något var det, men vad?

Fanjunkare Lars Olowsson och de två värnpliktiga, Kenneth Kurkiaho och Kenneth Berg, hade till uppgift att med kikare och radar spana över havet och varna eventuella båtar som närmade sig riskzonen vid skjutfältet.

Klockan var 20.10, solen hade gått ned, men vädret var bra och sikten god. Då, nästan samtidigt upptäckte de något. Kenneth Kurkiaho berättar:

– Det var ett stort vitt lysande klot. Det var alldeles kritvitt och skenet var klart, inte skimrande. Det låg stilla i luften, på cirka 1500 meters höjd, i ett par minuter, vi såg det först med ögonen, sedan tog vi batterikikaren och såg att det var ett väldigt stort föremål.

Så började det sakta dala ned mot vattenytan. Då överförde vi bäringen från kikaren till radarn. Först syntes ingenting, men så kom ett kraftigt utslag och vi kunde bestämma exakta positionen. Det befann sig cirka 6,5 mil från oss och strax norr om Ölands norra udde. Ekot på radarn var lika stort som för ett lastfartyg på någon mils avstånd. Sedan var det som om föremålet försvann ned under vattenytan.

Det starka ekot försvann gradvis och efter cirka 35 minuter fanns det inget eko alls. Men positionen var hela tiden densamma.

Fanjunkare Olowsson: Jag såg utslaget. Det var ett ljussken några distansminuter från fastlandet. Men jag har aldrig sett ett så kraftigt eko på radarn på det avståndet tidigare.

Jag larmade genast kustbevakningen och mina högre chefer, säger Olowsson. Spänningarna gav inget resultat, men försvarsstaben, som fått en rapport, tänker inte undersöka saken vidare.

Aftonbladet 1978.09.02

Närkontaktfall ...

Forts

Skeptiker visar på att inga fotspår hittades (marken var mycket hård), inga märken på taket (fastän varelsen verkade nästan viktlös och kanske ej lämnade avtryck), det fanns inga blodspår (men så tycktes inte kulorna heller åstadkomma någon skada), etc.

Någon kunde komma till slutsatsen att familjen hittat på hela händelsen.

Emellertid är den bild som intervjuarna fick av Suttons efteråt av motsatt art. De var inte den sortens människor som genomförde en så fulländad bluff: de var utbildade enkla bönder utan något uppenbart intresse för den sorts publicitet som de skapade.

Så var står vi någonstans? Besökte "varelser" verkligen gården i Kentucky natten den 21 augusti 1955? Överdrev verkligen så många vittnen, mest vuxna, någon mindre händelse på grund av upphetsning? Den nya publikationen nämner närvaron av kusen, och möjligheten av "förrymda apor", men det tycks inte finnas några fakta till grund för en sådan "lösning". Kelly-Hopkinsville fallet är fortfarande ett av de mer provocativa CE III fallen hittills.

Skulle du vilja ta del av mer information, foton och illustrationer angående Kelly fallet och andra tidiga CE III händelser, kan vi enbart referera till centrets fullständiga dokumentation "Close encounter at Kelly and others of 1955" av Isabel Davis & Ted Bloecher, som kan tillhandahållas från: Center for UFO Studies, 1609 Sherman Ave., Suite 207, Evanston, Ill. 60201, USA. Pris 10 dollar. ■

Källa: International UFO Reporter, May 1978

Översättning: Borgny Tingstedt

Här mötte vi ...

Forts

Dessa ljusfenomen har setts av så många att man väl inte längre kan förneka dem. Man har sett dem på himlen i varmare länder, exempelvis Brasilien. Man kan tänka sig att dessa fenomen rör sig längs jordens magnetiska kraftlinjer och kommer i riktning nord-syd eller tvärtom, som ljuset i Heinola. Mycket är ännu outforskat inom elektrofysiken. Man behöver bara nämna åskbollen eller kulblixten. Vi vet att den finns, men ännu har ingen kommit fram till en fysikalisk lag som skulle bevisa dess existens. Enligt alla fysikens lagar borde kulblixten explodera omedelbart, men det gör den inte. Händelsen utanför Heinola är knappast något vanligt elektriskt fenomen."

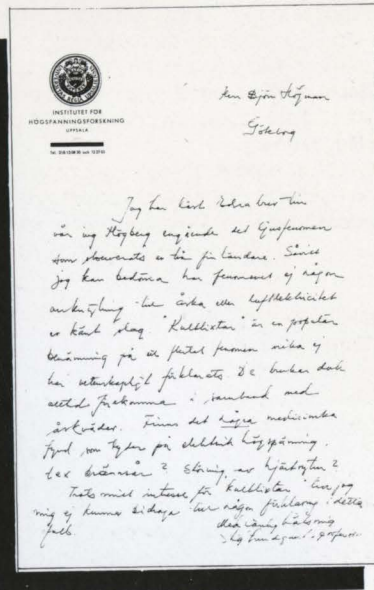
Beträffande tidningarnas påstående att detta ljusfenomen skulle vara en elektrisk urladdning i atmosfären, har vi tillskrivit Uppsala universitet, Institutet för högsämsningsforskning, och erhållit följande svar: "Såvitt vi kan bedöma har fenomenet ej någon anknytning till åska eller luftpolektricitet av känt slag."

Vid Chalmers Tekniska Högskola, avdelningen för kärnkemi, har gjorts analys av jordprov från platsen för att få eventuell radioaktivitet konstaterad.

1. EMI-Monitor.
Ingen mätbar beta (provet gjort på öppen jord).
Ingen mätbar alfa (provet gjort på öppen jord).
2. Metan-Proportionalräknare (2 Pi-räknare).
Jorden täckt med folie (1 mm/cm²).
Efter 5 min. 206 pulsa.
Bakgrunder är 203 pulsa på 5 min.
Proven negativa.

Även prov på smält snö från platsen negativt.

Anm. Efter att ha läst en liten notis om fallet i Göteborgs-Tidningen fick G.I.C.O.F.F. kontakt med vittnena genom Hufvudstadsbladet i Helsingfors och Fritidsbyråer i Heinola, som översatte våra frågor till finska och vidarebefordrade svaren till oss. Därefter har brevväxling skett med de två männen med hjälp av tolk, varvid tillsammans fem brev erhållits. En svensk veckotidnings-

Brevet från Institutet för Högsämsningsforskning.

Tefats-strålar mot finländare?

LAHTIS (FNB): Ett konstigt rymd-fenomen råkade två ynglingar ut för under en skidtur i Heinola landskommun på onsdagskvällen. De måste efter det inträffade få läkarvård.

Ynglingarna hade gett sig ut på en träningsstur. Plötsligt såg de ovanför sig ett blandande ljus och en mycket klar återspeglning med ca. en meters diameter på snödrivan.

Ljusfenomenet var snabbt över, men den ene mannen började må illa och kasta upp. Han kunde röra sig endast med möda och fick snart att andas. Den andre mannens ansikte svallade upp. Båda männen blev tvungna att uppsöka läkarvård.

journalist har efter tips från oss gjort en resa till Finland i sällskap med en fotograf. Journalistens artikel och bandinspelning har sedan stått till G.I.C.O.F.F:s förfogande.

Heinonen och Viljo har ritat undersidan på farkosten och därefter fått 63 modeller att välja på för översidan, varvid båda valde samma. Varelsens ansikte och låda har ritats gemensamt av de båda männen. Teckningen av molnet har Björn Högman gjort efter teckning av Viljo.

AUKTION

på UFO-material

Paket 1: Svenska UFO-urklipp (sporadiskt 1946–57 & 1971–73, komplett 1974–77, ca 2000 sidor). Minibud 500:–.

Paket 2: Danska UFO-urklipp (1973–77, ca 800 sidor) & engelskspråkiga klipp från bl.a. USA, Canada, England, Afrika, Sydamerika (1974–77, va 1000 sidor). Minibud 400:–.

Paket 3: Ca 350 UFO-tidningar i huvudsak från 70-talet. Bl. a. UFO-Aspekt, skylook, UFO-Nachrichten, Infospace, UFO-forum, Approche, Ufologia, Cielo e terra. Minibud 200:–.

Sluten auktion. Bud per brev till: Borgny Tingstedt, Sturegatan 32A, 571 00 Nässjö. Paketen sändes mot efterkrav. Bud + porto.